

Der har igen i år været rejst krav fra landmænd – jeg tror, det var nogle kartoffelavlere i Nordjylland – som mente, de skulle have hjælp. Men det er ikke det, vi skal frem til. Vi skal frem til et erhverv, som kan klare sig selv på rimelige, ordentlige og anstændige vilkår.

En af Fremskridtspartiets kongstanker har også været nævnt her i dag, nemlig at man skal have en konjunkturudligningsfond, eller hvad man ellers kalder det. Det skal selvfølgelig ikke bare gælde landmænd, men alle selvstændige erhvervsdrivende, der skal have mulighed for at sætte penge ind i en konjunkturudligningsfond, så de har mulighed for i svage år at bruge dem. Uanset hvad de vil bruge dem til, om det er til produktionsapparatet eller til privat forbrug, er der selvfølgelig ingen tvivl om, at der skal betales skat af dem ligesom af enhver anden indkomst.

GATT-aftalen indebærer jo, at danske landmænd skal til at konkurrere på verdensmarkedet, og det er klart, at landbrugsministeren i Bruxelles skal kæmpe for, at der ikke bliver givet national støtte andre steder; det vil nok blive gjort lidt en gang imellem hist og her, men vi skal væk fra det. Vi skal også her i landet være klar over, at vi skal tage de restriktioner, afgifter og særskatter væk, som landbruget har at trækkes med, og som man kan fjerne nationalt uden at få bøvl med vores EU-partnere, for danske landmænd er klar til at konkurrere på verdensmarkedet. De er både dygtige og effektive og laver nogle kvalitetsprodukter, uanset hvad de bliver påduttet i disse uger, hvor den økologiske bølge raser på højtryk.

Det er jo fantastisk, at der er nogle, der tror, at vi kan bibeholde den samme indkomst, hvis vi skal til at drive økologisk produktion. Det er helt utopisk at tro det. Man kan gøre det i en periode og i en del af produktionen, for jeg tror, der er nogle af forbrugerne, der vil betale en overpris for økologiske varer. Landbruget skal nok selv finde ud af at producere dem, uden at vi går ind med indgreb og subsidier af forskellig art. Jeg er bange for, at man også om de grønne afgifter, som der er lagt op til nok skal falde over landbruget i løbet af foråret, vil sige, at de skal tilbage til landbruget, men at det så bliver til de landmænd, man kan lide skal overleve, mens de andre så må kæmpe på endnu dårligere vilkår.

Jeg håber, at det dagsordensforslag, Fremskridtspartiet har fremsat i Folketinget i dag, kan opnå et flertal, så man kan få et godt redskab at arbejde med fremover og danske land-

mænd kan se fremtiden i møde med åbne øjne i stedet for at sidde derhjemme og være bange for nye afgifter og restriktioner, sådan som de har været udsat for det i de seneste år.

Vibeke Peschardt (RV):

GATT-aftalen må anses for at være et væsentligt skridt i retning af en mere markedsorienteret verdenshandel. Den må grundlæggende være en fordel for verdenssamfundet og ikke mindst for Danmark som eksportnation af fødevarer. Aftalen indeholder imidlertid nogle forpligtelser på landbrugsområdet, som på kort sigt kan få økonomiske konsekvenser for dansk landbrug.

I Landbrugsministeriets rapport om GATT-aftalen fra maj 1994 beregnes tabet i landbrugets bruttofaktordindkomst til 2,3 mia. kr. efter fuld gennemførelse af den støttereduktion, som følger i GATT-aftalen. Beregningerne bygger ganske vist på en såkaldt statisk virkning, hvor der ikke er taget hensyn til erhvervets forsøg på dynamisk tilpasning til de ændrede markedsvilkår. En sådan tilpasning vil selvfølgelig ske på de områder, hvor det ikke er noget, der kan finde sted fra den ene dag til den anden.

I den overgangsperiode, hvor tilpasningen skal finde sted, vil landbruget blive økonomisk presset. Reduktionen i den tilladt støttede eksport ud af EU rammer særlig Danmark på landbrugsområdet, hvor vi traditionelt har opbygget en stor eksport til tredjelande. Det gælder ikke mindst på mejeriområdet, hvor op mod halvdel af den samlede produktion i dag eksporteres til tredjelande.

Med den vedtagne beskæring af den støttede eksport kan det ikke fortsætte, og eksporten må under disse forhold enten omdirigeres til EU's marked, eller produktionen må reduceres.

En væsentlig øgning af eksporten til EU kan være med til at presse priserne, hvis markedet bliver overfyldt. På den anden side må man sige, at EU netop er blevet udvidet med bl.a. to nordiske naboer, og Danmark skulle have gode chancer for øget eksport.

Aftalen indebærer endvidere, at importadgangen til EU's marked skal øges til mindst at omfatte 5 pct. af forbruget. Herved øges presset yderligere i det interne marked, og priserne på landbrugsvarer må forventes at falde.

Med denne beskrivelse af GATT-aftalen står det rimelig klart, at dansk landbrug kommer til at mærke både positive og negative sider af aftalen. Vi mister markedsandele bl.a. for visse mejeriprodukter, f.eks. fetaost, der tidligere har